UNIVERSUL Magazin SPORT

Misiuni şi transmisiuni ...

Nu se poate spune că xistă alt match internaţional care să pasioneze pe sportivii noştri în aşa de înalt grad ca România-Jugoslavia. Oriunde şi oricând se dispută, această întâlnire — intrată în tradiţia a 16 ani de palmares — a avut partea leului în ce priveşte interesul publicului românesc.

Ca şi eri, când — faptul că partida se transmitea la radio— aparatele au fost luate cu asalt.

❖

Pe stadionul ANEF, atleţii selecţionaţi pentru Jocurile Balcanice, îşi făceau obicinuitul antrenament.

Din fericire, taxicourile cu care veniseră în incinta stadionului, dd. ing. Nae Mărărăscu şi col. Lascăr aveau radio. Imediat, maşinile au fost asediate şi la orele 17,40 în jurul lor se adunaseră vreo 50 de persoane.

❖

Transmisiunea a început în agitaţia şinerăbdarea generală.

Insă, ca şi în trecut, la început nu s'a ştiut care este rezultatul pentrucă speakerul era ocupat cu fazele jocului şi fazele.

Abia după vreo 10—15 minute a rostit un rezultat: 2—0 pentru Jugoslavia.

Stupoare!

Imediat însă, asistenţa a răsumlat uşurată; era 2—0 pentru Jogoslavia, dar... la cornere.

❖

Matchul era preocuparea tuturor, însă — între două faze descrise cu întârziere deh! se juca doar la Belgrad, — mai era timp şi pentru un tur în jurul terenului.

Timpul liber însă, şi-l petreceau încercând să se descurce din labirintul în care-i arunca speakerul:

— „Mă Tăsică, mă! Nu-mi intră'n cap chestia aia: cum dracu' a reuşit Cotormani să reia cu capul o degajare pe jos a lui Bürger?"

— „Păi, dacă-i „jachir"...

— „Cine? Cotormani?"

— „Nu. Speakerul"..

❖

Minutele se scurgeau în enervarea auditorilor, care voiau goaluri, nu fraze goale.

Şi a venit şi goalul.

— Dar ce ăla-i speaker! Bindea... apărase un shoot al lui Autolkovici, o minge a lovit capul lui Demetrovici fără să i-l spargă şi după ce linia de atac... suferise curioasa metamorfoză radiofonică: Bodola, Bindea, Bogdan, Dobay-Baraky.

❖

Goaol!

Ce se'ntâmplase?

Unul udintre auditori făcuse pariu că Bogdan va marca primul goal pentru România.

După 10 minute, cellalt a strigat: eu am câştigat! A marcat Bindea.

— Cum ai câştigat? Bogdan a marcat. N'ai decât să întrebi speakerul.

— Da ce ăla-i speaker.

❖

După match, doi atleţi discutau:

— A fost plăcut sfârşitul.

— De ce? Pentucă a rămas 1—1?...

Astăzi se dispută semifinalele cupelor „Sectorul IGalben" şi „Ion Beju II"

Pe Velodromul din Ştefan cel Mare, se vor întâlni astăzi după amiază patru echipe cu bogat trecut în lumea rugby-ului nostru.

Sportul Studenţesc nu poate pierde victoria!

Prima întâlnire se va petrece între echipele Sportul Studenţesc şi C.F.R.

Echipa lui Mărăşescu, are toţi sorţii să câştige acest match şi de a se califica ventru finala cupelor.

Cunoaştem cu toţi că, în prezent, feroviarii beneficiază de o echipă alcătuită din jucători talentaţi, ce nu descurajează, atât de uşor.

Dar să recunoaştem că în faţa unui lot atât de select, cum în speţă se prezintă echipa studenţilor, ceferiştii nu pot asnira decât la scoaterea unui rezultat cât mai onorabil cu putinţă.

Conducerea matchului o are d. Duduş Ghimpeţeanu, iar echipele vor alinia următoarele formaţii:

Sportul Studenţesc: *Georgescu, Dinescu, Dan Ionescu, Mărăşescu, Nedelceanu, Vasile Niculescu - Cameniţă, Macarovici, Ştefan Ionescu şi Gonnetant.*

C. F. R.: *Ionescu N., Soare, Onţică, Gogu Sfetescu, State, Maxe, Milea, Brănişteanu, Chiroiu, Secară, Ionescu II, Bâtu, Ţenescu, Gruia şi Augustin.*

Viforul Dacia trece, astăzi, un greu examen!

Derby-ul zilei îl constitue, indiscutabil, matchul dintre formaţiile Viforul Dacia şi Stadiul Român.

Viforul Dacia, recent aureolat de o splendidă victorie repurtat Duminică, în dauna T.C.R.-ului va trece astăzi un dificil examen, în compania redutabilei formaţii a Stadiului Român.

Menţionăm, că toţi jucătorii Viforului Dacia, sunt ferm hotăriţi să dovedească tuturor, că forma ce deţin, în prezent, le poate oferi concretizarea oricărui ideal.

Pe de altă parte echipa lui Virgil Ion, este animată — astăzi — mai mult decât oricând, de realizarea unui singur ideal şi anume victoria.

Cine va învinge?

Analizând posibilităţile ambelor echipe, vom începe prin a spune că, atât Stadiul Român cât şi Viforul Dacia sunt de forţe sensibil egale.

Galbenii, graţie antrenamentelor, şi-au apropiat o perfectă condiţiune fizică, fapt ce le-a permis alcătuirea unei echipe mobile şi omogene.

Stadiştii, în schimb, vor căuta să impună jocul pe linia de trei-sferturi, compartimentul lor de bază.

Subliniem că echipa Viforului Dacia este handicapată prin lipsa din echipă a excelentului fundaş Jianu.

Prin simplă impresie credem că, în cele din urmă, Stadiul-Român va învinge, de justeţe, curagioasa echipă a lui Covaci.

Partida va fi condusă de internaţionalul Gogu Sfetescu.

Formaţiile

Viforul Dacia: *Niculescu, I. Nicolau, G. Vasilescu, C. Sterian, Brătan, G. Fanella, Traian, Covaci, Caracaş, Kurtzbauer, Kruntz, T. Zugrăvescu, Zamfirescu, Mihăilescu şi Grigorescu.*

Stadiul Român: *Tudor Ion, Virgil Ion, Gabay, Bogos, V. Munteanu, Andronache, C. Turuţ, Ar. Vogel, Gică Ionescu, Argeşiu, Blasech, Crivăţ, Slobozianu, Scarlat şi Soare.*

I. Ionescu

SPECTACOLE

ARO: Mi-am regăsit iubirea şi matchul Joe Louis-Max Schmeling.

SCALA: Alarmă în India şi jurnal Paramount.

CAPITOL: (sală şi grădină): Domnişoara vedetă; Jurnal şi completare.

CARLTON: Fete de măritat şi jurnal.

SELECT: Habanera şi jurnal Fox.

TRIANON: „Hollywood Hotel" şi jurnal Paramount.

FEMINA (plafonul descoperit): Păcate în Paradis şi completare Micky Maus.

REGAL: Primejdia şi jurnal Paramount.

PALAS BULEVARD: Misterul unei crime, jurnal şi completare.

SAVOY: Prima iubire şi Floarea de ghiaţă.

ROXY: Domnişoara vedetă; Jurnal şi completare.

FORUM: Căpitanii curagioşi şi Ultimul sărut al d-nei Cheynei.

CORSO: Tigrul din Arizona, jurnal şi completare.

ELISEE: „Hollywood hotel" şi jurnal Paramount.

ATENEUL TEI: Veninul şi Hotelul nebunilor.

AMERICAN: Băeţi în uniformă şi Aventurile lui Arsene Lupin.

CITY: Departe de ţară şi Scandal în lumea bună.

CENTRAL: Insula păcatelor şi Comoara blcstemată.

DIANA: Teroare şi Doamna dela et. II.

DACIA: Paramata şi Aventuriera din Triest

EDISON: Panică în văzduh. Tainele căsătoriei ş artişti.

FRANKLIN (Ateneul Român): Contesa Walewsca şi Fraţii Marx la curse.

FILANTROPIA (Kisseleff): Oameni noui şi Ultimul păgân.

FLORIDA: Tainele căsătoriei şi Jurnalul unei fete de pension.

ILEANA: Aventură în Paris şi Misterul camerei obscure.

LIA: Prinţesa Tarakanova şi Fanny Elssler.

MODEL: Tarantela şi Frontul invizibil.

MILANO: A noastră e noaptea şi Stăpânul.

MARNA: Inchisoare fără gratii şi Un vis de iubire.

MARCONI: Congresul regilor şi O aventură în Manhattan.

NISSA (fost „Lido"): Departe de ţară şi Stan şi Bran la Hollywood.

OMNIA: Cuceritorul şi Ochii cari ucid.

ORFEU: Noaptea roşie şi Ingerul.

PACHE: Orizontul pierdut şi Omul cu două vieţi.

PARIS: O tragedie în zăpadă şi Eroul din Arizona.

RAHOVA: Arsene Lupin şi Alteţa sa dansează.

ŞIC: Copilul şi elefantul şi Fantome de vânzare.

TRIUMF: Căpitan Benoit şi Primejdie de moarte.

TOMIS: 3 la 1 în dragoste şi Două inimi şi un sărut.

UNIC: S'a născut un imperiu şi Parada nebunilor.

VENUS: Vagabondul nemuritor, Panterele roşii şi comedie.

VOLGA-DOROBANŢI: Prinţesa Tarakanova şşi Spectrul scaunului electric.

CLASAMENTUL FATAL

ROMAN de Alfredo BOGARDO

După cum era şi natural, mulţimea privi cu oarecare enervare situaţia, nu însă cu disperare. Jocul fusese reluat.

In curând însă, îndoelile, teama chiar, îşi făcură loc în inimile spectatorilor din cauza lipsei de reacţiune a echipei italiene.

Viviani, pierzând şi rămăşiţa de linişte pe care o mai avea, nu făcea altceva decât să încurce lucrurile şi să strice toate combinaţiile.

In zadar linia de mijlocaşi — condusă admirabil de Rodolfi— blocase jocul în careul olandezilor. In zadar Carmine — asul liniei ofensive şi motorul echipei — construia acţiuni peste acţiuni.

Momentul culminant al acestei sterilităţi, a fost cu 2-3 minute înainte de sfârşitul primei reprize. Carmine reuşi să lanseze pe Viviani dincolo de linia fundaşilor, acesta însă, de la trei metri expedie balonul cu cea mai mare... delicateţe, în primitoarele braţe ale portarului olandez.

De astădată, publicul nu s'a mi putut stăpâni şi „azzurii" în general, iar Viviani în special, au părăsit terenul, în pauză, sub o ploae de fluerături.

Pentru puţin timp, repriza doua a avut aceiaş fizionomie: neta superioritate a noastră, atacuri peste atacuri în careul olandez, dar fără nici un rezultat.

Viviani se aruncă în luptă cu o rară impetuozitate, din acţiunile lui însă, lipseau în aceiaş măsură ordonarea, claritatea acestor acţiuni şi liniştea sufletească.

O formidabilă emoţie, continua să-l stăpânească. Atacurile sterile ale echipei noastre, continuau la fel de enervant. Se scurseseră deja 30 de minute din repriza doua. Deci mai rămăseseră 15.

Publicul îngheţase. Oficialii erau disperaţi.

Câte pregătiri, câte speranţe în vederea acestui campionat mondial şi să te vezi eliminat din chiar primul match şi de... Oşeală cu o feintă vigilenţa por-

Era suficient pentru ca desonoarea să se răsfrângă peste, cel puţin, trei generaţii de footballişti.

Dar iată că, tocmai în minutul 30. Carmine, demarează în stil impresionant, caracteristic sud-american, se strecoară printre adversari ca pe nişte stânci, înşeală cu o fineţă vigilenţa portarului şi dela doi metri trage plasat, în colţ, obţinând egalarea.

Stadionul era în delir.

Lumea răsufla uşurată, odată cu sărmanul Viviani, contra căruia se îndreptase, până atunci, toate săgeţile.

Acestui punct îi urmară câteva atacuri clasice pe aripi, ale atacului italian. La numai două minute Viviani marcă cel mai frumos punct pe care l-am văzut în scurta mea carieră de ziarist.

Carmine deschise în adâncime pe Leoni, care sbură cu mingia pe linia laterală şi centră pe sus, puţin înapoi. Spre această minge se aruncă Viviani. Cu trupul înainte, cu braţele întinse, ca o rândunică ce îşi ia sborul.

Şi întrecere, a lovit-o precis, cu fruntea trimiţând-o în colţul de sus al porţii olandeze. A fost un punct extraordinar.

Sborul acela al atletului, care ajungea sborul mingiei, părea mai mult ca o compoziţie alegorică.

Intregul stadion isbucni în interminabile ovaţii.

Erau victorioşi.

Cu trei minute înainte de sfârşitul jocului această victorie era consolidată cu un al treilea punct, opera aceluiaş Carmine care ţinea cu orice preţ să se afirme drept cel mai bun „azzur" al zilei.

Acest lucru trebuia, totuş, confirmat de Craig. Scoţianul, internul care ne readucea pe toţi — „azuri", ziarişti, conducători la Milano, a fost literalmente asediat, ca să comunice clasamentul. El însă, nu a dat curs cererilor decât seara, la Milano, după ce expediase telegrama Notarului Zergusson.

— Nu vreau să fiu influenţat de eventualele dvs. comentarii.— explică el. Acum când clasamentul nu mai este modificabil, iaţă-l...

Il smulserăm mai mult din mână, pentru a citi:

1) Carmine (bine foarte bine, aprobarăm noi). 2) Rodolfi, 3) Leoni, 4) Patti (al doilea burlac după Carmine) 5) Tommasi, 6) Cherasco, 7) Coretti (îmi pare rău pentru Magda, dar nu frate-său va fi acela care să se căsătorească cu d-ra Quartara, 9) Viviani, 10) Cestaro.

După entuziasmul cu care colegii mei şi-au transcris noţa, am înţeles că a doua zi, ei se vor ocupa mai mult de clasamentul milioanelor şi diferitele şanse ale aspiranţilor la mâna Adei Quartare, decât de matchul cu Olanda şi viitoarele şanse ale naţionalei în campionatul lumii.

Şi pe urmă, se plâng că publicul nu are gust. Dacă aşa e educat...

Dar aproape uitam: când Viviani a marcat punctul acela atât de frumos (am reciţit însemnările mele şi am băgat de seamă că nu am reuşit să-l redau decât foarte slab) domnişoara Magda Coretti care nu ştiu cum, ajunsese lângă mine — sau eu lângă ea — cuprinsă de entuziasmul momentului, mi-a aruncat braţele de gât, într'o explozie de sentimentalism.

Intr'o secundă am simţit căldura ei, parfumul ei şi o forţă magnetică străbătându-mi fibrele. Am avut un moment de ameţeală, o beţie aproape, care smulgându-mă din miile de persoane ce mă înconjurau, mă îndemnau să-i strivesc într'o sărutare buzele parfumate. Dar revenindu-şi în fire, din acest entuziasm, şi-a îndepărtat mâinile, înroşindu-se toată.

Iar eu, am rămas pentru o clipă, mut, nemişcat ca un tâmpit.

VI

O NOUA NENOROCIRE

Intârziind pentru a satisface nevoile urgente ale ziarului, Morelli dormea încă, tun, a doua zi după matchul dela Bolonia, când telefonul îl deşteptă.

Pentru o clipă, se gândi să se întoarcă pe partea cealaltă, dar sbârnâitul telefonului persistând şi cum somnul îşi pierduse deja farmecul, se sculă şi mormăind se îndreaptă spre aparat:

— Allo!

— Morelli?

— Pe loc.

— Sunteţi liber?

— Dvs. sunteţi, domnule comisar. Recunoscuse glasul lui Ziori. Da sunt liber, dar dece mă întrebaţi?

— Dacă nu vreţi să pierdeţi un foarte interesant capital din afacerea noastră, repeziţi-vă pe aleea Romagna numărul 56.

O vilă spoită în galben, cu obloane verzi. Acolo locuesc Gherasco. Dealtfel te voi aştepta acolo.

— Voi sbura. Dar... despre ce e vorba?

— O nouă nenorocire, Carmine, primul clasificat eri, a fost scos din luptă. A căzut rău pe scări.

— Şi dvs. vă închipuiţi...?!

— Momentan nimic pentru că nu am terminat încă ancheta. Dar am învăţat să bănui. Vă aştept.

(Urmare în numărul de mâine).